

ZĂVODUL

Apare în 15 și 30 a fie carei luni

Un nru 10 fileri.

Abonamentul :

Pre 1 luna . . . 40 fil. | Pre 6 luni . . . 3 cor.

Pre 3 luni . . . 1'50 fil. | Pre un an . . . 5 cor.

Pentru străinătate pe an 6 oroane.

Redacțiunea :

Rudolf-ut Nru 14.

După ei Zăvoade,
Prindei măi fârtate!

Pre lingușitori,
Pre amăgitori,

Pre oamenii rei
Și pre farizei!

Undei vei afla,
De loc nui cruța!

Cand cineva vrea se intre si in raiu cu viclesiu.

Poc, poc, poc! Bocănea Dedu cât îl țineau puterile la poarta cea uriașă a raiului — cerând intrare. Ia venit și lui gândul să-și valideze meritele sale câștigate ca protă pe pământ, ca director de bancă și mai cu samă ca editor a predicilor lui Petru Maior și ziditor de cea dintâiu școală de fetițe română în Cluj, — să-și valideze zic și în cer activitatea aceasta mănoasă. Meritele aceste l-a făcut îndrăzneț pe sfinția sa.

Părăsind într'o noapte lumea aceasta plină de mizerii, nici nu sa] gândit să cerce mai pe jos. O luă de-a dreptul a poarta raiului, ca țiganul în târg de-a dreptul la șatra cu opincele, căci doar vrednic este dânsul și de fericirea paradizului precum a fost vrednic a fi protă din laic în decurs de tri zăle pe pământ.

Iar ajuns în pitvorul lumii vecinice, nici că se putea altfel. Așteaptă să i se deschidă intrare grabnică. Mai cu samă, că avea bilet de recomandție dela cel mai fără prihană român dr. F. Râncu. Iar acesta cu vârtuțile sale advocațiale și-a asigurat intrarea și acolo ca la institut.

— Ian vezi Petre — zise tatăl ceriurilor cătră maiordomul său ceresc Petru. — Cine bate cu atâta îndrăsneală și grabă la poartă? O fi episcopul Gherlei, ori alt vlădică de-i așa îndrăzneț?

Cu pași repezi grăbește sfântul Petru cătră porțile raiului și cautând printr'o fereastă zări pe Dedu în ornate de pompă cu șinoare roșii și pe spate, cu semn

s. cruci, ținând în dreapta un bilet de vizită, iară în stânga numerii până acnma apăruți ai „Răvașului“, predirele lui Petru Maior, edate sub firma sa, dar îngrijite singur de tipograful Bariț și un teanc de acții dela „Economul“.

— Da cei ciufule? — să resti sfântul și blândul apostol cătră noul sosit. — Ce cauți aici? ai venit să ciufulești și raiul, ca biserica lui Bob pe cea lume, zidinduți sălaș sub streșina ei? Cum de îndrănești să ceri intrare în felicul acesta? Au doară gândești că esti în Ţebea în conyha dascălului?

— Să am pardon — grăi Dedu cu glas smerit, scuturându-și mătreața din bărbă, — dar am solie dela dl și pretinul dr. F. Râncu, și am venit să-mi asigur și în cer răsplata cuvenită faptelor mele de pe pamânt, pe cum mi-am asigurat și la institut.

Pe sf. Petru îl înăbuși răsul, apoi preluând biletul din mâna lui Dedu i ordonă să aștepte și grăbi sa facă raport Tatălui ceresc.

— A venit Dedu — începu Petru — și cere ca să-l aduc înaintea ta Doamne, căci așteaptă răsplată cerească pentru cele isprăvite pe cea lume, Are și un bilet de recomandție, lată-l aci. — Și cu aceste cuvinte predete biletul tatălui ceresc, carele tocmai cetea „Zăvodul“ de curând apărut,

Bunul ziditor zâmbi. Desfăcu cu blândează plicul, apoi ceti biletul cu glas înalt ca să audă și sf. Petru, „Omnipotinte Doamne, Recomând in grația ta patrică pe pretinul dr. I. Dedu, fost membru în direcția marelui institut condus de mine, protă și bun patriot. E cam prostuț dela fire, dar n'are de a face. Mami

spune că bostonează admirabil, și se pricepe și cu clistirul. Și a luat acțiunile dela institut cu dânsul, căci suferă de stomac și în decursul călătorii îndelungate vrea să le aibă folosul.

Rogu-mă ție Doamne, dăi vre-o slujbă mai comoadă și mai bunicică, pe acolo. De nu va fi vacanță la vre-o bancă, pune-l să vândă „Zăvodul“ pe la pasagerii trecători. Numai de scris nu-i da, că-i moartea. Și aici tot secretarul său a scris toate. Are glas admirabil. Spirit neguțătoresc ales. Și e frumos ca, o balerină emeritată. Cu profund devotament semnez :

Dr. F. Râncu,

director dormitant și esecutiva institutului celui mare românesc din Cluj. Ex directorul despărțământului Asociațiunii române. Fost președinte de onoare la toate petricerile românești. Ne-membru al comitetului național. Lingău calificat și fecior al mami.

Râse Petru de se ținea de foale. Iară tatăl ceriurilor scârbit de atâta impertinență făcu semn sf. Petru, ca să cheme la telefon pe sătana... Am să-i dau ordin să-l ducă de aici îndată pă farizeul acesta — zisă Dl cu mânie, căci cugetă că aici încă poate intra cu viclesug, ca în scaunul de protă, neștiind nici tipicul“.

— Ascultă-mă Doamne — zisă atunci sf. Petru cu lacrimile în ochi neputându-și stăpâni râsul. Dăm voie să-l aduc până aci. Să-l auzim ce vrea? Barem mai râdem și noi o leacă, căci serioși suntem și așa destul, atâtea năcazuri ne fac oameni de azi ai „Economului.“

Dl vrând să-i facă pe voie sfântului Petru, care de altmintrelea cultivează, precum se știe cu plăcere glumele — își dăte învoirea și Petru după câteva minute prezentă înaintea atotputernicului, pe Dedu.

Făcea Dedu la plocamente, ca un tanțmaister, iar ajuns în fața tatălui ceresc își prinse reveranda cu 2 degete, apoi asemenea balerinelor făcu un pukkerli delicat și gingaș în tocmai cum văzură la mamușca lui dr. F. Râncu. Apoi scoțind o bazmea roșie o aredică la nas și clocoti de 2, 3 ori cași când ar fi fost în ședința direcțională a institutului.

„Noa da cei dedule?“, îl întrebă Dl.

— Noa, merci, merci, bine bine. Dar Dvoastră cum vă mai aflați? Bine. Merci? Vam adus multe complimente dela dl dr. F. Râncu și dela mamica dânsului.

„la mai slăbește cu complimentele măimuțioiule, să răsti sf, Petru. cătră necuviinciosul țap vârându-i una cu chioaca raiului într'o coaste. Spune ce vrei și nu umbra cu mofturi?!“

Atunci Dedu începu să peroreze cu varvă înșirând toate ale sale, înegrind pe toți, ca și o spălătoreasă și încercând se aducă în relief faptele sale și ale amicului seu dr. F. Râncu. „Să mă credeți, mă rog — incheia vorbirea sa Dedu, sau de doriți mă rog, să chemați pe F. Râncu la telefon și să-l intervievați!“

— Noa, s'o încercăm și asta Doamne, — zisă sf. Petru și la semnul de învoire a creatorului merse la telefon și ceru legătura cu numărul 415.

„Hallo-Economul fu răspunsul. Pe cine căutați?“

Să vină dr. F. Râncu la telefon, — zisă sf. Petru. Cine grăiește acolo?“

„Eu sunt mă rog servitorul institutului. Dl dr. F. Râncu nu e la birou. La chemat dșoara cassieră dela kikaker, că are să-i spună ceva.“

— Ce să facem? Să încercăm preste o oră din nou — zisă sf. Petru.

În timpul așteptării Dedu să așeză pe stavila de acții și cerându-și permisiunea, aprinsă o țigaretă cu care îl tratează Tomași pretinul lui F. Râncu, și colaborator la „Ellenzék,“ din Cluj.

(Va urma.)

Tanasie

stragia satului, strigă preste sat.

Tot omul să audă și să înțeleagă :

Sa perdut în Cluj actele de divorț a unei femei din Gileu cu judecata scaunului pătrupopesc cu tăt.

Cel ce le va afla să le aducă la casa satului, căci altcum caută să platească 80 fl. scaunului sărmana femeie ca să se facă din nou.

Lelea Vasiica si Nana Suveica.

Vasiica: Vai, vai suveică dragă, că ce trudită sânt.

Suveica: Da ce ai pățit cumătră dragă?

Vasiica: Lo pus păcatele pre nătăntocul acesta de bărbat al meu și so dus la săborul popilor la Cluj, de a dus desagii părintelui cu reveranda. A venit de acolo înghețat de jumătate din ișcoala cea noue, unde so ținut săborul, iară parintele cu mătrici în șele, de și acum să vaiătă ca din gura șerpelui. Tăt săbor, săbor și mor, mor strigă și acum de durere, de și tăt lam frecat cu spirituş de hirean la șele și nul lasă mătricile.

Suveica: Dapoi pentru ce a căpătat mătrici?

Vasiica: Pre toti nembri săborului io rânduit Dl pătrupop să șada în scaunele băiaților celor mici de scoală, de ședeu așa de jos, ca corturari în cort, strēm-torați și adunați la olaltă cugenunchi la gură, parcă erau tot legați buzdug. Tri ceasuri au șezut așa cu toti, până ce lea tot predicăluit cătă petră șau adunat felecianii pentru biserica lor în anul trecut. Odată unul a strigat ho — protestăm și atunci cu tâți sau sculat — dar într un fărtaiu de ceas abia sau putut obli. Toti au căpatat muști în șele.

Suveica: Și bărbatul teu?

Vasiica: Banu, că el nu a șezut în scaune, ci a răsmat un părete cu alti nembri ai săborului.

Suveica: Dapoi și el a fost nembu, căci doară i pocăit?

Vasiica: Parintele ia zis când a mers pre drum. Măi loane, io țioi da ție o scrisore, în care a fi scris că tu ești alesul satului nostru. Când vor cere scrisoarea, o dă acolo, și apoi tu nu zice nimic, numai ascultă ce vor vorbi și te uită ce vor face popii și oameni adunați acolo.

Suveica: Și apoi ce o văzut și ce o auzit loă-nul teu?

Vasiica: Așa zice, că o venit un domnu ras cu musteți albe cu păr albu și cu o bonda domneasca și lea strâns scrisorile dela toti. Apoi o luat doi popi cu sine si a mers intru altă casă și acolo o șezut mai un ceas. Apoi o venit cu o scrisoare lungă și așa o zis: Cinstit săbor noi am găsit în rând scrisorile și propunem să herificati pre acestia: și o înșirat numele oamenilor din toate satele și între acele a fost și Joan. După aceasta Dl pătrupop a luat serisoarea și a strigat acestia sânt dară herificați. Atunci pre Joan la prins friguri și de frig și de spaimă, ca sa temut că lor fereca în fere, sciindu-se el pocăit. Norocu lui că so inceput apoi cearta între popi pentru „fund“ și pentru notareș și a invins Domnu pătrupop și cu fundu și cu notarașu și așa o scăpat Joan neferecat.

Suveica: Da mai duceseva la săbor?

Vasiica: Și Joan și părintele so jurat, că altul nu vor mai merge la săbor, numai să se vindece acum, mai bine va plati gloaba parintele.

Suveica: Da ceialalti nembri cum a scăpat?

Vasiica: Așa spun, că toți a căpătat durere de șele și friguri rele. Dar mă duc, săl mai frec pre părintele cu spirituş de hirean.

Suveica: Saț fie frecatul de leac.

Povestea vulpei.

Vulpea atât a viclenit,
Până odată a izbutit,
Să intre la la om în casă
Să se așeze după masă.

Gazda căsi ia crezut,
Și bine o provezut:
Pre cea vulpe ticăloasă
Vicleană necredincioasă,

Dar vulpea ce o cugetat?
După ce s'o săturat,
Să-l scoată pe om din casă
Să rămână ea la masă

Sa apucat de tălhărit
Și la găini de sfințit.
Când pe toate lea gătat
De stăpân sa apucat.

Cu mușcături și încolțări
Cu viclene denunțări,
Pe la vânători vestiți,
De toți oamenii cinstiți.

Vânătorii au cercat
Și în curând au aflat.
Ca a vulpii denunțări
Sunt curate defaimări.

Nasul vulpii l-au bilit,
Și așa o slobozit.
De atunci vulpea-i cătrănită
De tot omul fugărită.

De atunci vulpea n'are nas,
Nici rușine la obraz.
De atunci e nerușinată
Vestită de blăstămată!

Pacala si Tandala.

Păcală: Noroc bun frate Tandală da de unde vii?

Tandală: Viu dela săboru pătrupesc, căci am ajuns și acolo deputat și sânt și la vârmède reprezentant de cerc.

Păcală: Da cine foc tea ales deputat la săborul popilor?

Tandală: Mam întâlnit cu părintele din șamărduc în crișma de lângă moară și mi a zis să mărg eu la săbor, ca deputatășul satului.

Păcală: Dapoi cum de ai putut merge fără de a fi ales?

Tandală: Părintele a cerut hârtie, peană și negreală și a scris cu mână sa următoarele. „Din partea bisericei noastre să trimitte la săbor D-lu Tandală. Ales denumit din partea eclegii. Ev. Luca mp. Parochul locului.“ După acesta a cerut ceară roșie și lumina și a pus cu fundul porții de beut vinars, ce era chiar goala uu pecet mare, ca și cum ar fi fost pecetul bisericei, și dându-mi mie hârtie aceasta mia zis dute tandală la săbor și nu zice nimica numai ascultă, și te uită ce fac alții. Când țior cere scrisoarea dăle-o acolo.

Păcală: Dapoi nu tea scos afară din săbor?

Tandală: Nu frate, că a venit un domn bătrân de i ziceau Po Laczi și a luat dela mine scrisoarea și a zis că i bine. A mele hârtii sânt în răgulă. Să vede că avem popă harnic.

Apoi am stat. am stat lângă părete răzmat căci în scaune nu au încăput numai popii. Am auzit vorbe frumoasă, multe multe.

Când o început a vorbi pătrupop, toți so sculat din scaune. Când a cetit porunca dela Roma toti o șezut. Macar că a fost poruncă frumoasă. Era scris, că Dlu Podoabă a făcut dobândă la fundul tractului la 1500 de floreni. Atunci tot săborul a strigat să trăiască. Iară Dnu pătrupop a zis că va cerca lucrul că oare vrednicui să traiască ori ba? Dar tu frate Păcală de ce nai venit?

Păcală: Destul de păcaliți sânt preoții și fără mine, căci acolo-i frate meu și i păcaleste acela destul.

Lipova si Clujul.

Colo un protă fără scire,
O învățătoare a'npușcat:
Ici un protă cu iubire
Pre toate lea alungat!
Cari au vrut, pre cum se scie,
Învățătoare să fie.

Colo mii coroane a dat,
Drept răsplată de păcat.
Ici în loc de învățătoare
Un dascal am capatat:
„Na Clujeni învățătoare
Cu pantaloni pre picioare!“

Dacă mult ați asceptat
Banii iați imprumutat,
Școală de fete să aveți,
Învățătoare cum vreți;
Ce ați dorit ați căpătat,
„Am quartir de împărat.“

Intre doi preoti bienali.

Unul: Fostai la sinod frate?

Altul: Am fost că doară io mam sculat din tăiu, când a început să vorbească Dnul protopopu.

Unul: Apoi pentru ce teai sculat, căci neai făcut să ne sculăm cu toții din scaunele acele micuțe?

Altul: Asa mi sa poruncit.

Unul: De când su cetit deliberatul papei pentru ce nu te ai sculat?

Altul: Doară papa nui protopop.

Cartye gyila Cluj.

Sufleta mia gye maike!

Gye când am venyit aci la Cluj gye mam băgat secretariș gyl gye inaș la Maria sa Amosz nu țiam putut scrie nici barăm o poșpodință că am fost gye tătului trugyit. Atăta gye lucru am aici la măria sa. Azi so dus dumnea lui cu maică sa la comegyia cea cu tyipuri și am mai prins o țiră gye răgaz. Se scriu ție. Că tare mnyi foartye dor gye tyinye și gye nyámuri. Macar că mămușca Măriei sale hierbe gye totului fain și tăt deauna mi da si mnye de cuștullit. Că li frică reu de venyin. Este aci un domn, mare care scoatye un ujság gye hăla gye onoare și tare foartye să tyeme Maria sa Amosz căla invenyina, căi punye gyinamit gye hăl gye prav gye pistol.

Noaptya dorm în casa cu dumnyalor. Jestye un pat gyl gye aur. Mai gyintăiu să culca Măria sa și și leaga acza gyila tyilifon hăl gye clopoțiel gye gyezsetul ăl gyin mizsloc. Iar clopoțielul il punye la mama dumonii sale sub coastye. Apoi dumnyaei are o spărguță lungă mnyio infășură dupa grumazi și gye hăla capăt șio invărtye după mănuțe. Apoi dacă gyiszază reu Măria sa Amosz și să sparie apoi apasză gye gyezset așa gye tare, gye sună la maică sa și maicăsa mă smăcsestye de spărgutze pre minye.

Mai gye unăzi, când o scris ujságurile că o venyit gyela Peștya hir că vreu să omoară pă împăratatul și Măria sa so spăriat reu, că vezi doamnye tăt pre domnii ahăia mari i omoară, și dumnyalui e mare domn, mai mare și ca notarașu gye la noi. Tăt noaptye nam durmit că Măria sa tăt cu gyezsetul pă clopoțiel să ținye și dumnyaei tăt smăcse de acuză gye gănyei că are nyevoi. Să tye fi ferit Dumnyezeu să dai vreo trăsnyitura, că odată tyefăcse să caț cu lumnyina după ea pre sub patu. Ce mai fely de oamenyi: Nu tye tyeme doamnă — le spunyem io — și lyeam arătat furca ai gye chier cu tri coarneye — nu tye tyeme, că pre cinye loi potrive io cu aceasta în numele tatălui până i trăi nu mai cãntă în strană.

Duminyeca o fost mare adunătura Ia noi. Or fost multi domnyi.

Iera unu cu picioarele cracosiatye il ciufuleau gyictor. Iera unu ras pre cap avea un cănye alb, mănčalar fenyea de doueori o spurcat canapelele. O fost și domnu pătrupop sfintia sa tăt pă lângă mama Mării sale să în vărtye ca cocoșu nostru gye acasa pă lângă găini. Hău, hău gângyam eu cât i capra gye bătrână tăt i place să lingă sare. No Dumnyezeu semi ierte păcatyele da pă domnu pătru pop nyiar plăcea săl trântyesc odasă gye păretye că tăt pre zsos scuptyia și trebuie să tăt umblu cu ulcica dupa jil.

Om fain și Măria Amosz. Nyi tyamă reu ca are nyevoie gye hai marunta ca macu. Cand il apuca il ține tare multa vreme. Tăt să facse spuma ca lapyele cand il mulgu. Mai cu sama cand csetyestye ujságurile tăt

să facse spumă. Macar maicăsa il tot lecuiestye ca pre muierea înpovorată.

Mănye merem cu cocsia la spatzir că io pus ptyele noue. Cea tăiată cu cosorul astavară în gradina cultur-egyletului românesc mnyio dat mnyie Măria sa că nui bună numai gye curele de opinci. Și io mă duc la cociat, că Dumnealui Măria sa nu mere fără gye minye nycăiri că i frică gye un ungur gyei zic Tomás

Și o cumpărat Măria sa și un ptyistol gye ahăla cu 6 focuri. Zice ca pușca cu iel până în țara românyiii.

Maică dragă tye rog trimityemi nyestye leacuri gye gyescânt gye foale, că nyiszor turburat mațielele gye atăta Kafeiu. Măria sa bea și noaptye Kafeiu nyegru. În toată sara punye doamna cătye o oală faină alba lănga pat.

Io tăt cu doamna stau acasă că zice că dumneaei nu poate mere la nici o doamna de român aici in Cluj cănui nici una așa de tare miveluită, ca ca să poata sta în vorba cu dumnyaei.

Care vă poftyestye asemenea

Toagyer

seretarăș gyl gye inas la măria sa și la cassă și la maica mării sale.

Din intielepciunea vietii amara-cetire.

De ce se tem unii oameni?

Sunt oameni, cari nu au frica de Dzeu, nici rusine de oameni. Nu mai de inaintea biciului se ascund si se sting ca si ceara de fața focului.

Un inarmat.

Cei minciuna?

Minciuna e o hârcă bătrână de odată cu lumea. Cine trăieste in concubinatat cu ea, nu se mai poate căsători nici odată, ci remâne flăcău tomnatic, căci la el in casă nu va intra nici o femeie cinstită.

Un holteiu.

Lenesiul.

Piere lenesiul cu vreme,
Si chiar sănătos tot geme,
Să vaietă ca-i rău
Vremea i trece foarte greu.

Un preot.

De ce se grigiasca un potracan?

Grigeste și nu insinua apelată unde nu să poate apela si i lucru judecat, căci te faci de ris si arati că ai trecut la cenzură ca alba prin ham.

Un doctor.

Omul si stomacul.

Omul este o mașină,
Făcut de mână divină
O mașină minunată,
Ce n'o pricepi niciodată.

Are cap pentru gândire,
Are ochi pentru privire,
Are mâni pentru lucrare,
Picioare pentru umblare.

Are nas de mirosit
Și simțiri pentru simțit.
Ara gura de gustat,
Și urechi de ascultat.

Are inima ce bate,
Dupa sfântă dreptate,
Și suflet nemuritor
Dat de al său ziditor.

Inima-i ca un isvor,
De iubire și de dor.
Dar și pizmă blastamată,
Isvorește câte odată,

Omul are omenie,
Și-o apară pe cum știe,
Ca nime sa nu i-o atace,
Pentru ea chiar moarte face!

Toate sunt în armonie,
Precum tot insul o știe.
Toate în comun muncesc.
Singur la stomac servesc.

El este domn preste toate,
Voinții lui cu greu poate,
Omul sa nu se supună.
Fie aceia rea sau bună.

El e a vieții caldare,
Dar pofteste de mâncare.
Gol nu vrea nicicând să fie,
Că atunci e plin de mânie,

Și când el e iritat,
Tot omul e tulburat,
Nu știe că ce să facă,
Nu stă 'n loc, pân' nul împacă.

Când stomacu-i șoptește,
Că e gol și flămâzește,
Uită chiar de omenie,
Face rele și prostie.

Lupul sare în ocol,
Când stomacul este gol.
Bagăși capul în necaz,
Să iasă nare răgaz.

Nici uu miel n'a spintecat,
Oamenii îl toaca în cap.
Și pentru un pic de mâncare,
Merge-i pelea la vânzare.

Omul în aceasta stare
Când stomacul e gol tare.
Se uita de tot de sine,
La nime nu face bine,

Înșala, fura, mințește,
Pe-al său frate asuprește,
Nici de moarte nu se teme,
Ci moare fără de vreme.

Ca lupu-i și omul frate,
Sare și face păcate,
Multe, mari și neiertate.,
Tot felul de reutate.

Pentru rânza sau stomac,
Pe mulți îi lovesc în cap,
Mânca cinste și omenie
Sunt de răs pe cum se știe.

Rabdă râsul și tot tac,
Și-ș apară a lor cap,
Cu minciuna și tacerea,
Răpind altora averea.

Iara cei cu multă carte
Fac mereu și alte păcate
Înșală să lingusc,
Și așa se fericesc.

Stomacu e domn în lume,
Pofta iui nu o poți spune,
Căci e pofta foarte mare
Mulți nu sunt nicicând 'n stare:

Tot mereu se i-o 'mplineacă,
Că-i și poftă diavolească.
Beuturi multe pofteste,
Carne, pâne, poame, pește:

La mulți în măsură mare,
Iar săracul nu-i în stare,
Să împlinească pofta lui,
Căci „lipsa“ i zice „nui“.

Lipsa la mulți stă în cale,
Cari neavând nici părare,
Capul lor rele gândește,
Cum se afle ce dorește:

Blăstamatul de stomac,
Deci se apucă de furat,
Și fură ce află în cale
Ca să pună în căldare.

(Va urma.)

Vesti si povesti sosite prin telefon.

Lapuu, 20 dec. Azi sa licitat pădurea bisericeii. Lițitația a condus protopopul tractului. Lițitanți au fost: un armean, un jidan, și mai mulți dintre poporeni. Vremea de gândire, între strigări, pentru țărani era 3 minute, pentru străni mai multe.

Țăranii disgustați zicându-i mai multe vorbe neplăcute conducătorului lițitații au părăsit terenul de luptă. Pădurea a rămas în lițitația pre armean. Evreul, în considerare că era vineri, și zi de post, a cerut dispensare dela vlădica Ioan Popovici ce are reședința în Lapuu ca să-i poată de găscă friptă și ficat conducătorului lițitații. Dispensarea s'a dat. Oameni sa linistit și comisariul sa săturat cu friptura de găscă și ficat ca un — protopop în postul crăciunului — la jupănul.

Cluj, 24 dec. Azi sa ținut visoki săborul mestecat protopopesc în scoala cea nouă redicată sub streșina bisericeii lui Bob, de o parte, ca să se simbolizeze legatura cea sufletească ce este între preoți și învățători din tract. De altă parte: răceala cea mare ce este și va fi totdeauna între păreții bisericeii și a scoalei din Cluj, căci imprumutat iş ieu soarele, lumina și căldura unul dela altul și vara, arată răceala cea mare cu care să primesc reciproc preoții și învățătorii din acest tract trăsniț de Ilie proroc. — Legătura aceasta „armonică” sau arătat în toată splendoarea sa cu ocaziunea săborului acestuia.

La chemarea spiritului sfânt au fost 2 preoți, și nici un învățator. La adunarea învățătorilor mai mulți învățători și 3 preoți din vreo 30, din popor nimene. Așa că prelegerea populară ce era în program a trebuit să se amâne și să fie cetită la primăvară la sate „unde este și popor” precum a zis foarte înțelepțeste președintele. Adunarea învățătorilor sa sfârșit cu rezultatul cu care s'a pornit. Imputare a căpatat singur învățătorul prim din Cluj pentru ce „strică frumseța lucrului cu rugarea ce a propus adunării să ceră dela săborul protop. să le redice sălariile, unde să poate încă de a cum și să nu-i lase să flămânzască încă 3 ani.” Adunarea a primit propunerea. Iară prota a zis eșind pre ușa „cereți, cereți că tot nu ți căpăta până ma ținea Dzeu pre mine.”

Cluj, la 11 oare. În momantul acesta s'a deschis săborul. Toți au ascultat cuvântul prezidal în picioare numai stăpănul Zăvodului a șezut, că să poată însemna demersul lucrurilor. Sa denumit 2 notari și s'a ales comisiunea verificătoare și cenzurătoare de socotele. Sa constatat că nici un delegat nu s'a ales în adunarile parochiale. Ci unora lea dat pașamătă preoții, că sănt trimesi la săbor, alții nici de acesta nau căpătat. Cu toate aceste toți s'a verificat. Astfeliu prezidul ia considerat pre unii de oi, pre alții de capre, pre alții de țapi alți de melușei și pre unii de noatini și cărlani. Așa s'a văzut și pre încrăcămente. Unii erau cu lână până jos, alții suvrințați

— alții cu lână neagră, alții cu sură. Berbecule era cu lână neagră, lungă până la pământ și cu ștrafe roșii. Toate au mers ca pre șinor. Parintele florian a verificat o capră căzută lângă clinică cetind despre alcool într un șant, căci o adusesse păcatele de sara, să nu întârzie. Dispută mare s'a incins în jurul întrebării că oare stăpănul Zăvodului să aibă drept la săbor ori ba? Scaunul Romei ia recunoscut meritele că a înființat fondul, asupra căreia să ceartă acum preoții și învățători. Căci a cumpărat un fânaț acum 22 de ani cu 2000 f. și deși a căpătat pentru el în ziua cea dupa ameazi 3500 fl., totuși la dat tractului. Sa cetit deliberatul acesta. Fiind cuvântul S. saun apostolic lau ascultat șezând ca să nu fii cufundat cu cuvântul prezidal. Când sa relevat fapta aceasta toți au erumpt în un puternic „să trăiasă Dl Podoabă. Prezidiul însă ia molcomit zicând, recunoaștem că a înființat fondul, dar tacsă de membru fundator nu a plătit, căci 20 f. nu sănt pomeniți și ațata-i tacsă de membru fundator, iară pentru 1500 fl. iati strigat să trăiasă. Voi cerca io dacă are drept, ori ba și voi raporta de altă dată. Așa sa mulțămît cu toți. Și acum de altă data vom vedea, de câteori va afla 20 fl. în 1500 fl. Unii zic, cari i cunosc capacitatea finanțială, a prezidiului că nu va afla nici odată și astfeliu va da de minciună și pre s. scaun dela Roma.

Cluj, 12 oare. Fiind încălzită sala numai din etagiu, toți am șgriburit până acum. La 12 oare sa sloboșit mai tare căldura. Prezidele și aruncă gluga cea neagră de pre sine și străluce tot trupul lui de șinoarele cele roșii, ca fulgerul noaptea. Gată reportul prezidal. Spune tot ce au făcut alții. Pre unii i laudă, pre alții i hulește. Despre isprăvile sale tace. Așa tace despre nefericirea Tăuțenilor cari sănt siliți să plăteasca la fostul învățator 1200 coroane, ce lea uitat Dl prot să-le ceară dela stat la timpul seu de și de 5 ori isa fost poruncit să ceară. Preotul lor să tot șușca ce o să fie cu el, dacă va merge acasă și ce le va spune oamenilor, căci nu a isprăvit nimica?

În sfârșit răpoartele sau luat spre știință cu mulțămită.

Cluj 2 ore. La alegerea notarului tract. Prezidiul zice: Io vam lăsat să aduceți la săbor pe cine ați voit. Nu am poftit protocoalele adunărilor parochiale, căci nu s'au putut nici ținea, pe cum nu s'a ținut în Cluj acum de 5 ani. V'am dat favorul după principiu, că legea este de a să aplica favorabil — acum și în interesul meu mă ierați, să esplic canoanele favorabil pentru mine. Io aleg de notar tract. pe țapu dingă mine — și cu aceasta trec la ordinea zilei. O voce: protestăm, apelăm! Prezidiul: Nu-ți primesc apelata să o fi anunțat de eri“.

Și cu aceasta ca la judecata din urmă au mers caprele într'o parte, oile într'alta, țapii și cărlani spre apus, mei și noatenii spre ameazi:

Săborul acesta, s'a convocat după gazctă cu multă căldură și sa înprășiat cu multă ură. Blajul va avea

de lucru pâua va descurca ce a încurcat cel cu șinoare roșii multe și late și cu păcate grele pă spate.

Casa comitatului. La alegerile comitatense români au fost solidari. Toți au votat pe aceiași candidați, astfel în comitat românii în urma buneii înțelegeri ce domnește între conducători și popor a ajuns la acel punct înalt, de unde mai în jos nu pot cădea.

Un român ales de membru din grația fraților maghiar au asigurat de stimă și încrederea românilor pă noii oficiali, și cunoscând activitatea și bună înțelegerea românească a zis, că starea aceasta va fi stabilă și durabilă, căci românul dăca să apucă de ceva stă lângă aceia, ca mutul lângă gard, până să îmburdă pe el.

STAFETA ZAVODULUI.

Tot inceputul este greu. Amăsurat făgăduinții din nru 1. foia aceasta de azi incolo apare în vestiminte curat românești. Fabrica de litere a trimis abea de câteva zile literile românești, comandate de mult de proprietariul tipografiei. Aceasta e cauza de nru 4 apare cu câteva zile mai târziu. Cu toate aceste stimatii nostri cetitori, cu numărul acesta primesc toți patru nri promiși pe decembrie.

Pentru viitor. Primind sfatul mai multor amici și binevoitori am hotărât să reducem în mod însemnat prețul de abonare a Zăvodului cu inceputul anului nou 1908. ca să poată ajunge la un păzitor credincios de casă și cel mai săracuț român. Și anume: Abonarea va fi pe 1 lună 40 fil., pe 3 luni 1 coroană și 50 fil., pe 6 luni 3 coroane și pe un an 5 coroane. Pentru străinătate pre anul întreg 6 coroane. Un numer singuratic să va vinde cu 10 fil.

Făcând aceasta reducere caută să facem cruțare în espedarea cu posta. Pentru acea „Zăvodul“ va apare în 1 și 30 a fiecărei luni după călindariul nostru, sau întors în 15 și 1 fiecărei luni după căl. nou în mărimea de până acum cu deosebirea că în loc de 8 pagini să va redica din când în când și până la 16 pagini. Astfel cetitori numai dobândi pot.

Abonaților li sa va socoti abonamentul trimis amăsurat tarifei de mai sus.

Neam ingrit și o cale și de colaboratori buni din loc și din provință și așa ne vom sili ca în cât să poate să fie Zăvodul atrăgător pentru ori și cine.

Dlui D. G. în Voila. Te plângi că esti supărat pe Dl prota că nu tea lăsat a cersi pentru biserică după ce sa saturat de varză.

Să fi cersit mai de grabă
Până nu ajuns la varsă.
Căci, ca creștin o știi bine,
Și o știe ori și cine,
Că sătulu i uitător,
De săracul cersitor,
Și dăca varză a mancat
Pre sărac la chiar uitat!

A. V. în S. M. de câmpie. Toate vor urma pe rând și la tãmp. Ținem cont și de sfat și de promisiune. Apoi ce sosește aici e taină și din colo de mormânt. Drept ai în toate.

Nenei G. în A. Credemă că ai mare minte. Și multă dreptate. Pentru ce să prenumeri „Zăvodul“ pe numele Dtaie, când il poți și pe al altuia și Dta să zici că nul prenumeri? Astfel scapi de imputări ceți pot urma. Intelepțeste cugeti. Așa fac oameni cu

minte. Intemeietoriul răvașului e și redactor, dar răspunde D. Bariț și pentru laudele tipărite la adresa adevăratului redactor. Astfel poate scrie nejenat ori ce laudă pentru sine și ori ce minciună la adresa altuia. Tot așa sunt tipărite și predicile lui Petru Maior sub grigă tipografului Bariț și editorul nominal încassază părările și laudele. Facă toți așa că asta-i moda ce să faci.

Dlui I. P. în Șomcuta-Mare. Am primit cu mulțămită abonământul. Un esemplar sa trimis în Agria la adresa Dlui A. P. Diferința de 2 coroane în urma reducerii abonământului vei bine voi a nio trimite când ța conveni, și vor fi achitate ambe esemplarele pe 6 luni. Bucuros primim scire hazlii, căci aveți destule și pe acolo. Salutare.

Țapu. Dacă multul vinișor, la făcut calificat binișor, și cățiva stângini de lemne, ia fost adevărat proptele, lasă-l în pace, că nai cei face. Și așa vinul so fi gătat și lemnele sor fi tăiat și el rămâne cu diplomă — măgar calificat și azi mănă va fi ca un nimernic din post alungat. Ține samă ceți spun. Și ca matura să roade, căci almintrea nu să poate. Vezi că nașul seu îl închină dracului. Deci nu sta în calea iui.

Dr Fărfăilă în loc. Amprimit abonamentul cu mulțămită. Ți publicăm aci fructul ustănelor crerilor:

De mic tata ma învățat
Cănele carei turbat,
Trebue lovit în cap,
Căi daunos la mușcat
Dară bătrinu! Samoila
Vecinu! lui fărfăila.
Spunea: nu vezi domnișor prin sat,
Ziua chiar și pre insarat
Cum latră cânti la lună,
Nu te teme nu au turbă
Nu trebe lovit în cap
Care luna a lătrat
Ci mai bine fieț-milă
Doctore V. Fărfăilă
Și trimite abonamânt
2 ori 3 zlotuți de argint.

Credene, că esti mai bun poet de cât avocat,
Să vede că la potrănie nu badea Samaila tea invațat
Ci scie Dzeu ce om fără creri și știuheat.
Pentru acea și unde nu trebue apelată ai insinuat.

Rugare.

Rugăm pe dl dr. Victor Poruț ca și pe casarul fondului înființandei școale române de fetițe în Cluj, să binevoiască a publica în careva ziar național „starea fondului“, și aceasta cu atât mai vârtos, căci acum de ani de zile nu să convoacă adunare generală și nu se țin nici ședințele comitetului după cum prescriu statutele.

Mai multi membrii ai fondului.

Nri singuratici sa afla in Cluj: 1. In tutun-geria (dohánytőzsd) doamnei Le hota Ana aproape de „Economul“. 2. La Dlu Strachal Ferenc (Palatul Bánffy) langa poarta.

Redactor respunzator si ebitor BASILIU PODORBA.